ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரீஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவராய நம:

ஆர்ய தர்மம்.

श्रीमन् शंभो सहजकृपया राजतो भूधरेन्द्रात्
लोकान् त्रातुं भुवनगुरुरित्यत्र नावातरश्चेत् ।
सर्वे लोका विषयसरिदापूरितादुःखनक्र
व्यालाक्रान्तात् भवजलनिधे रुत्तरेयुः कथं वा ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍 𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌸𑌹𑌜𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌧𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌵𑌾𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌰𑌿𑌦𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌕𑍍𑌰
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌜𑌲𑌨𑌿𑌧𑍇 𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 ॥

ஸகல ஐசுவர்யங்களுக்கும் இருப்பிடமாய் விளங்கும் ஹே சம்போ! ஹே சங்கர! உலகத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்கிற இயற்கையிலேற்பட்ட உமது கருணையால் நன்கு பிரகாசிக்கும் உமது வாஸஸ்தானமான கைலயங்கிரியிலிருந்தும் ஸகல ஜனங்களையும் ரக்ஷிக்கவேண்டி இம்மண்ணுலகில் லோககுரு ஸ்ரீ சங்கராசார்யாள் என்கிறதிருநாமத்துடன். நீர் அவதரிக்காமலிருந்தீரேயானுல்கொடிய விஷம்போல் அதிக தாபத்தைக் கொடுக்கும் விஷயமென்கிற ஜலத்தால் நிரம்பியநதியால் பூர்ணமாயும் பல துக்கங்களாகிற முதலை அரவம் முதலிய துஷ்ட ஜந்துக்களால் சூழப்பட்டதுமான ஸம்ஸாரமெனப் பெயர்வாய்ந்த பெருங்கடலை இவ்வுலகிலுள்ள ஜனங்கள் எப்படித்தாண்டுவார்கள்.

முன்னொரு ஸமயம் புறமதஸ்தர்கள் ஸநாதந தர்மங்களையும் அவைகளைப் போதிக்கும் சாஸ்திரங்களையும் பலவாருக இகழ்ந்து அதர்மத்தை ஸ்தாபிக்க முன் வருங்கால் கைலாஸவாஸியான ஸ்ரீ பரமேசுவரன் லோக குருவாக அவதரித்து துர்வாதிகளை வாதத்தில்வென்று வைதிக மதங்களை ஸ்தாபித்து ஸம்ஸாரபந்தத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டி அரிய பல சிறந்த நூல்களை இயற்றி லோகத்திற்குப் பேருதவிபுரிந்திருக்கிறுர். அவ்வித மஹானை நாம் மறக்காமல் எப்பொழுதும் தியானவந்தனைகளால் ஆராதித்து சிரேயஸ்ஸைப் பெறவேண்டுமென்று இதினுல் போதிக்கப்படுகிறது.

சுபம்!

உபபத்திராதிபர்.

ஆர்யதர்மம்.

பிரபவ-௵ பங்குனி-மீ உசவ

வரதக்ஷிணை.

இப்பெயர் வாய்ந்த ஒரு பெரும்பேய் நம் தேசத்தில் அதி லும் இத்தென்னாட்டில் கொஞ்சகாலமாய் ஸஞ்சாரம் செய்து ஜனங்களுக்குச் செய்யும் கஷ்டங்களைச்சொல்லமுடியாது. துவக கத்தில் அதிகச் செல்வம் நிறைந்த ஒரு தனிகர் தமக்கிருக்கும் பொருளின் மேலீட்டால் சிலவைப்பொருட்படுத்தாமல் மிகவும் உத்ஸாகத்துடன் தம் புத்ரி விஷயமான விவாகத்தில் வரனுக்கு வரதக்ஷிணை என்று கொஞ்சம் பொருள்கொடுத்து வழி துறந்து விட்டார். அந்த வரனும் வரதக்ஷிணை வாங்கக் கூடிய பெரிய அந்தஸ்துள்ளவனாகவே இருந்தான். அவனுடைய பிரபாவத் தையும், கௌரவத்தையும், உத்தேசித்து இவராக ஸந்தோஷத் தின்பேரில் திருபதியாய்ச்செய்தகாரியமேயல்லாமல் இதற்குசாஸ் திரங்களில் அற்பம்கூட ஆதாரமே கிடையாது இதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனாலும சக்தியிருந்து திருப்தியாய் வரனுக் குப் பொருள், ஆபரணம், முதலியவைகள் கொடுத்தால் அது கூடாதென்று சாஸ்திரங்களில் தடுக்கப்படவுமில்லை. இக்கருத் தைக் கொண்டுதான் திரௌபதி விவாகக் காலத்தில் தர்மபுத்திர ருக்கு த்ருபதராஜன் கன்னியையுடன் கூட அதிகமான திரவிய மும் கொடுத்து விவாகத்திற்கு முன் ஒன்றுமில்லாமல் தரித்ராக இருந்த யுதிஷ்டிரரைச் செல்வவந்தராகச் செய்தார் என்று,

पाञ्चालराजश्च स पाण्डवश्च पुष्यत्तमौ पूजकपूज्यभावम् ।
आढ्यंभविष्णुत्वमकिञ्चनत्वं व्यत्यस्य तान्ताविह यौतकैस्ते ॥

𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌸 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌 𑌪𑍂𑌜𑌕𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 । 𑌆𑌢𑍍𑌯𑌂𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹 𑌯𑍌𑌤𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥

என்கிற இந்த சுலோகத்தால் ஒரு கவி வெளியிட்டிருக்கிறார். இவ்விதம் செய்த த்ருபதரும் அற்பமேனும் தர்மபுத்திராதிகளுடைய விருப்பமில்லாமல் தமக்குச் சக்தியிருக்கென்று ஸந்தோஷமாகத் தாமாகக்கொடுத்தாரென்று தெரிகின்றதேயன்றிவேறுவிதமாகச் செய்தாரென்று சொல்ல இடமில்லை. இதினால் வரதக்ஷிணையென்கிற இந்தக் காரியத்தைப் பெரிய மஹாராஜக்களும் அவர்களுக்கொப்பான தனிகர்களும் ஸந்தோஷத்தின்பேரில் திருப்தியாகத் செய்தால் பாதகமில்லை என்று மாத்திரம்தெரிகின்றது. நம்தேசங்களில் சில வருஷங்களுக்கு முன் வரையில் வரதக்ஷிணை என்கிற வார்த்தை கூட இல்லாமல் அவரவர்களும் தம் ஜாதி, குலம், பந்து முதலான விவாகத்திற்கு வேண்டிய முக்கியமானவைகளைக் கவனித்து விதிப்படி விவாகத்தை ஸந்தோஷமாய் நடத்திவந்தார்கள் என்பது பிரஸித்தமே. இவ்விதம் சுகமாய் நடைபெற்று வந்த நம்தேசத்தில் ஒரு தனவான் அற்பம்வழிகாட்டியவுடன் அவ்வழியாக வரதக்ஷிணையென்கிற இந்தப் பூதமானது உலகெங்கும் வியாபரித்துக்கொண்டு தனக்குத் தோன்றியபடி எல்லாம் ஆட்டிவைக்க தைர்யமாய் முன்வந்துவிட்டது. தற்காலம் பிள்ளைகளாகப் பிறந்து 10-வயது ஆய்விட்டால் அப்பிள்ளைகளின் பிதாக்களோ மற்றுமுள்ள வார்சுகளோ இப்பேயால் தீண்டப்படாதவர்கள் இல்லையென்பது திண்ணம். பெண்களுக்குப் போல் பிள்ளைகளுக்கும் அவசியம் விவாகம் செய்யவேண்டுமென்கிற நோக்கத்துடனிருந்தாலும் சாஸ்திரரீதியாக ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம் அவச்யம் செய்யவேண்டும் என்பதை அறிந்துகொண்டு பிள்ளைகளின் பிதா முதலானவார்சுகள் பிள்ளைக்கு விவாகம் செய்துதான் ஆகவேண்டுமென்கிற நிர்பந்தமில்லை என்றும் பெண்களாயிருந்தால் அவச்யம் ருதுவிற்கு முன் விவாகம்செய்தே தீரவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தமேயல்லாமல் எங்களுக்கு இந்த வருஷம் அவசரப்படவேண்டியதில்லை என்றும், தமது உட்கருத்தை வெளியிடாமல் பிறரை வஞ்சித்துப் பணத்தைப் பறிக்கவேண்டி பலர்பல மாதிரியான வேஷம் போடுகிறார்கள். வரதக்ஷிணை என்கிற இந்தப்பேயால் பிடிக்கப்பட்டு மதிமயக்கம் கொண்டு அறிவு குன்றி உசிதம், அனுசிதம், குலம், கோத்திரம், தம் குடும்பத்தின் பெருமை, முன்னோர்களின் அனுஷ்டானம்

சாஸ்திரங்களின் அபிப்பிராயம், வந்திருப்பவர்களின் கௌரவம் பந்துமுறமை, நண்பர்களின் ஹிதமான வார்த்தை முதலிய ஒன்றையும் கவனியாமல் எவரும் தோன்றியபடி எல்லாம் தைர்யமாய் வாதக்ஷிணை கேட்க முன் வந்துவிட்டார்கள். கவர்ன்மெண்டு காஸ்நோட்டுக்குக்கூட 50, 100, 1000, 10000 என்கிற கணக்குண்டு. அந்தந்த நோட்டுக்கு அதநின் துகைகள்தான் என்று தீர்மானமாய்க் கணக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது வாதக்ஷிணை என்கிற இந்த நோட்டிற்கு துகையின் கணக்கேயில்லை. வரனின் பிதா முதலியவர்களுக்குப் பொருளில் ஆசையும் அற்பம்கூட தயையில்லாத கடின சித்தமும் பாஹிம்ஸையில் உத்ஸாகமும் எவ்வளவு அதிகமிருக்குமோ அதைஅனுசரித்து அதற்கு விவாஹகாலத்தில் பொருமானம் ஏற்படும் இதற்கெல்லாம் முதன்மையான காரணம் பொருளிலுள்ள அதிக ஆசையேயாகும். நல்வழி, தீயவழி பாபம், புண்யம், என்கிற ஒன்றையும் ஆசையென்னும் பாபி அற்பங்கூட கவனிக்கமாட்டான். இக்கருத்தையே ஒரு பெரியார் வடமொழியில் அடியில் வருமாறு கூறுகின்றார்.

जातिर्यातु रसातलं गुणगणस्तत्राप्यधो गच्छतां
शीलं शैलतटात् पतत्वभिजनस्सन्दह्यतां वह्निना ।
शौर्ये वैरिणि वज्रमाशु निपतत्वर्थोऽस्तु नः केवलं
येनैकेन विना गुणा स तृणलवप्रायास्समस्ता इमे ॥

ஜாதிர்யாது ரஸாதலம் குணகணஸ்தத்ராப்யதோ கச்சதாம்
ஶீலம் ஶைலதடாத் பதத்வபிஜநஸ்ஸந்தஹ்யதாம் வஹ்நிநா ।
ஶௌர்யே வைரிணி வஜ்ரமாஶு நிபதத்வர்தோऽஸ்து நஃ கேவலம்
யேநைகேந விநா குணா ஸ த்ருணலவப்ராயாஸ்ஸமஸ்தா இமே

எவ்விதத்திலும் பொருளைப் பெறுவதே இப்பிறவிக்குற்ற பயன் என்றுகருதிய ஒருவர் மிகவும் பெறுமைவாய்ந்த தம் ஜாதி பாதாள லோகத்தை அடையட்டும். அதாவது மேல் ஜாதியிலிருந்து கீழ் ஜாதியை அடைந்தாலும் அடையவோம்.

உபபத்திராதிபர்.

விவாஹவயது மசோதா கண்டனக் கூட்டம்.

திருவானைக்கோயில் ப்ரம்மதீர்த்த கட்டத்தில், இந்தியா சட்ட சபையிலும், சென்னை சட்டசபையிலும் ராவ்சாகிப் ஹரி விலாஸ்சாரதா, டாக்டர் முத்துலெக்ஷ்மிரெட்டி இவர்களால் கொண்டுவரப்போகிற விவாஹவயது மசோதக்களைக் கண்டிப்பதற்காக சங்கர ஸம்ஸ்கிருதகல்லூரி கணிதபோதகாசாரியர் V S. வெங்கடராமசாஸ்திரிகள் அவர்களது அக்கிராஸனத்தில் 21-3-28 புதன்கிழமை மாலை 5-மணிக்கு ஓர் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. இம்மசோதா சட்ட முறையிலும் பொருளாதாரத்துறையிலும் பல கஷ்டங்களை உண்டுபண்ணுவதாலும், மதத்தில் தலையிடுவதாலும் ஆட்சேபகாமானது மேலும் பற்பல வேறுபட்ட கொள்கைகளையுடைய இயக்கங்களைச் சார்ந்தவர்களும் பெரும்பாலும் ஸனாதன ஹிந்துக்களல்லாதவர்களும் வேறுமதஸ்தர்களுமடங்கிய சட்டசபைகள் பாரமார்த்திகக் கொள்கைகளையுடைய மதவிஷயங்களில் பிரவேசிக்கக்கூடாது என வ்ாஸுதேவ சர்மா M.A., B.L. அவர்களால் ஆதாரங்களுடன் விளக்கப்பட்டது. இச்சமயத்தில் அக்கிராஸனர் வேறு ஓர் பொதுக்கூட்டத்திற்குச் செல்லவேண்டியிருந்தமையால்சங்காஸம்ஸ்கிருதகல்லூரித்தலைவர் விச்வநாத சாஸ்திரிகள் அக்கிராஸனராக அமர்ந்தார்கள். பிறகு பலர் மேற்படி மசோதாவைக் கண்டித்துப்பேசியபின் இம்மசோதாவைக் கண்டிக்கும் தீர்மானங்கள் வைச்ராய், கவர்னர் இவர்களுக்கு அனுப்ப முடிவு செய்யப்பட்டது. பிறகு அக்கிராஸனரது முடிவுரையுடன் கூட்டம் பூர்த்தியடைந்தது.

விவாஹவயதுமசோதாவிற்கு ஆக்ஷேபணைகள்.

திருவானைக்கோயில் ஸ்ரீ சங்காஸம்ஸ்கிருத காலேஜியில் ஹரி விலாஸ்சாரதா, டாக்டர் முத்துலெக்ஷ்மிரெட்டி இவர்களால் முறையே இந்தியா சட்டசபையிலும், சென்னை சட்டசபையிலும், கொண்டுவரப்படுகிற 'விவாகவயது மசோதாக்களைக் கண்டிப்பதற்காக மகா-ள-ஸ்ரீ V. ஜெயராமய்யர் B A, B L. அவர்களது அக்கிராஸனத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை 18-3-28 மாலை 6-மணிக்கு ஓர் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது.

அக்கிராஸனர் முதலில் மசோதாவின் பிரிவுகளை விளக்கி விட்டுப் பேசியதாவது:—

மசோதா ஸநாதனதர்மத்திற்கு விரோதமானது. ஹிந்துக்களுள் கிருஹகிருத்தியமாயுள்ள விவாகத்தில் கவர்ன்மெண்டார் தலையிடுதல் கூடாது. ஒவ்வொரு மனிதனும், மதம் பாரமார்த்திக நம்பிக்கை இவைகளில் பெற்றிருக்கும் சுதந்திரத்தை இம்மசோதா தடைப்படுத்துவதாகும். குறிப்பிட்ட வயதிற்குட்பட்டு நடத்கப்படும் விவாகம் செல்லுபடியற்றது என சட்டத்தால் நிர்ப்பந்தம் செய்வதால் பிற்காலத்தில் சட்டமுறையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் பல இடையூறுகளும் கஷ்டங்களும் நேரிடும். அவசியத்தை முன்னிட்டுக் குறிப்பிட்ட வயதிற்குட்பட்டு விவாகம் நடந்து பிறகு ஸந்ததியின்றி கணவன் இறந்தால் புருஷனுடைய சொத்திற்கு மனைவி பாத்யமற்றவளாவள். தனது உரிமையைக் காக்க கோர்ட்டை நாடவேண்டியவளாகவும் இன்னும் பல கஷ்டங்களுக்கும் இடமேற்படுகிறது.

நிற்க, மதஸம்பந்தமான விஷயங்களில் சட்டமியற்றவோ, மாற்றவோ, எடுத்துவிடவோ மதத்தலைவர்களுக்கும் மதத்தத்துவங்களில் தெள்ளிய அறிவுநிறைந்த பெரியோர்களுக்குமே அதிகாரம் உண்டு. ஹிந்துமத வாஸனையே சிறிதுமற்றவர்களும் ஹிந்துமதத்தைக்காட்டிலும்வேறுமதங்களைச்சார்ந்தவர்களும்அடங்கியசட்டசபைகளுக்கு இதைத் தீர்மானிக்க யோக்கியதையில்லை. யாதாமோர் குறிப்பிட்ட விஷயத்தை விவாதிக்க அவைகளை அறிந்தவர்களே தகுதியுடையவர். மதநூற்களை அறியாதார் பிரவேசிக்க இடமில்லை. மேல்நாட்டு நாகரீகம் மிகுந்து நடையுடை ஆசாரங்களால் ஆரிய நாகரீகமிழந்து, மதக்கொள்கைகளினின்றும் வேறுபட்டு (Translation) மொழிபெயர்ப்பு மூலமாக ஏதோ சிலவற்றை அரைகுறையாகத்தெரிந்துகொண்டு மதவிஷயங்களில் தலையிடுவதே கண்டிக்கத்தக்கதாகும். அவ்விதமே மதத்தத்துவங்களை அறியாமல் பெயரளவில் ஹிந்துக்களெனக்கொண்டு மெஜாரிட்டியினால் தீர்மானிக்கப்படினும் அதுவும் நிராகரிக்கத் தகுந்ததே என்று கூறி முடித்தார்கள்.

பிறகு மேற்படி ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் பிரின்ஸிபால் சாஸ்திரரத்னாகரம் விச்வநாத சாஸ்திரிகள் பேசியதாவது:—

பெரும்பாலும் பிராமண ஸமூகத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வரும் பால்ய விவாக முறையில் ஏனையோர் தலையிடுதல் வேண்டாம். இவ்விஷயத்தில் மற்றவர் கவலைப்படுவது அனாவசியமானது. அவரவர்களுக்கு ஹிதமானவற்றை அவரவர் செய்து கொள்வர். ஆரோக்யக்குறைவு, வியாதி, பலஹீனம், இவைகள் பால்ய விவாகத்தால் உண்டானவை எனும் கூற்று முற்றிலும் மறுக்கத்தக்கது. பால்ய விவாகம் நடத்திவந்த பெரியோர்கள் திடகாத்திரர்களாகவும்வியாதியற்றவர்களாகவும்பலமுள்ள சந்ததியுடையவர்களாகவும் இருப்பதை ப்ரத்தியக்ஷத்தில் காண்கிறோம். ஓர் காலத்தில் பலஹீனம், வியாதி, இவைகளுக்குக் காரணமாக இராத பால்ய விவாகத்தை மற்றோர் காலத்தில் அவைகளுக்குக் கார்ணமெனக் கூறுவதே. இயற்கை சாஸ்திரத்திற்கு முரண்படுவதாகும். உண்மையில் நமது மத நடையுடை ஆசாரங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் நூற்களின் தத்துவங்களையும், அறிந்து அனுஷ்டிக்காதிருத்தலே எல்லாக்கஷ்டங்களுக்கும் காரணமென்றும் விரிவாகப் பேசிமுடித்தனர்.

அப்பால் பாஷ்யபாவக்ஞ ஸ்மிருதிபூஷண V. S. வெங்கடராமசாஸ்திரிகள் பேசியதாவது: —

நன்மை செய்வதாகக் கூறி மத ஸம்ஸ்காரங்களை மாற்ற முயற்சிப்பது கண்டிக்கற்பாலது. தன் நிலையை ஒவ்வொருவரும் ஆலோசித்தல் வேண்டும். அறிவின் நிறைவைப்பெறாத ஒருவன் எவ்விஷயத்தையும் தவறின்றி நிச்சயமாகக்கூறமுடியாது. பால்ய விவாகத்தைப் பற்றிய எல்லா பிரச்னைகளையும் தீர்க்கமுடியாத சிலர் இம்மசோதாவை ஆதரிக்கின்றனர். நிறையறிவு பெற்றோர் எதையும் தைரியமாக வெளியிடலாம். அவ்விதமல்லாதவர் எதையும் தைரியமாகக்கூற யோக்கியதையுடையவர்களல்ல. கடவுள் ஸர்வக்ஞர் அவரது கட்டளையை அனுஸரிப்பதில் தவறு இருக்க மாட்டாது. விவாகம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்களை விட்டாலும் முறைதவறிச் செய்தாலும் நமக்குக் கஷ்டம்தான். அல்பஅறிவு ஆயுள் படைத்த யாம் சர்வக்ஞரின் கட்டளையை மாற்றவோ, திருத்தவோ போதிய ஆலோசனைக்காலம்கூட பெற்றிருக்கவில்லை. உண்மையில் பால்ய விவாகத்தால் கஷ்டம் உண்டாகுமா? சுகம் உண்டாகுமா? என ஆராய்வோமானால் லக்ஷணக்கணக்கான

வருடங்கள் வேண்டியுள்ளன. அவ்வளவுகாலம் ஆராய்ந்த பின்னரே (Average) ல் சராசரியில் கஷ்டங்கள் அதிகம் உண்டாயினவா .என முடிவு கூறவேண்டியிருக்கிறது. சூரியனுடைய உற்பத்தி காலத்தில் பிறந்தவரும் ஸ்ரீராமது காலம்வரை அனேக ஆண்டுகள் வாழ்ந்து லௌகிக பாரமார்த்திகமாகிய சூக்ஷ்ம அறிவையும் பெற்றவராகிய வஸிஷ்டர் முதலிய மகரிஷிகளது வார்த்தை ஏற்கத்தக்கதே. அவர்கள் யாவரும் பால்ய விவாகத்தையே ஆதரிக்கின்றனர். ஓர் குறிப்பிட்ட கலேயில் வறையரைக்குட்பட்டதும் தெள்ளிய சாஸ்திரப்பயிற்சி பெருதவருடையவும் வார்த்தை விலக்கத்தக்கது. ஸகல மதத்தினராலும் போற்றப்படுவதும் எளிதில் க்ரிஹிக்கக் கூடாத சூக்ஷ்மங்களேப்பெற்றதுமாகிய நமது மதக்கொள்கைகளேயும் ஸம்ஸ்காரங்களேயும் மாற்றுவது கூடாததாம். மேலும் நோயற்ற நீண்ட ஆரோக்கிய வாழ்க்கைக்கு மானஸிக, வாசிக, காயிகமெனப்படும் மூவகைப் பலங்கள் முக்கியமானவை. அவைகளுள் மானசிக பலமுண்டாக சரகசம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ள நூற்றுக் கணக்கான காரணங்களில் ப்ரௌடா விவாகமும் ஓர் காரணமாகக் கூறப்படவில்லே. வாசிக பலம் எனப்படுவது சப்தங்களினின்றும உண்டாவதாம். இது மந்திர சாஸ்திரத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மந்திரசாஸ்திரத்தில் ஒவ்வொரு எழுத்திற்குப் பல சக்திகள் கூறப்படுகின்றன. அத்தகைய மந்திரங்களுடன் செய்யப்படும் ஸம்ஸ்காரங்கள் வாசிக பலத்தையும் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரானுஷ்டானங்களும் விலக்குகளும் தேஹிக பலத்தையும் கொடுக்கின்றன. இத்தகைய காரணங்களால் ப்ரௌடா விவாகம் ஆரோக்கியம் பலம் முதலியவற்றிற்கு காரணமல்லவென்பது தெரியவரும். நோய், பலஹீனம் முதலியவற்றிற்கும் பால்ய விவாகம் க்ாரணமல்ல. ஆனல் மானசிக,வாசிக, தேஹிக பலத்தைக்கொடுக்கும் ஆசாரங்களினின்றும் வழுவியது தான். மேலும் 8, 10, 12, வயதுள்ள மூன்று பெண்களேயுடைய ஒருவர் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் 12-வயதிற்கு மேற்பட்டு விவாகம் செய்வதானல் பொருளிழந்து பரிதபிக்க நேரிடும். பொருளாதாரத்துறையிலும் மசோதா கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. விவாகமெனும் ஸம்ஸ்காரம் கேவலம் போகத்தை முன்னிட்டு விதிக்கப் படாமையாலும், மறு உலகம்

பாரமார்த்திகம் இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப் படுவதாலும், இவ்வுலகின் சட்டங்களைவிட பாரமார்த்திக சட்டங் கள் உயர்ந்தவையாதலாலும் மதவிஷயத்தில் கவர்மெண்டும் ஏனை யோரும் பிரவேசித்தல் கூடாதென உருக்கமாகப் பேசினார்கள். பிறகு வாசுதேவசர்மா M.A., B.L. பேசியதாவது:—

ஆஸ்திகர்களாகிய யாம் பால்யவிவாகத்தை நடத்தக்கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். வேதத்தைப்ப்ரமாணமாகக்கொள்ளின்இதுவே சிறந்த வழியாகும் என பல மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டி, தமிழ் மக்களும் பண்டைகாலத்தில் பால்ய விவாகத்தையே ஆத ரித்து வந்ததாகத் தமிழ் நூற்களினின்றும் எடுத்துக்காட்டினார். காமவெறி குடிகொள்ளும் பருவத்தில் விவாகம் செய்வதனால் காமவெறி மக்களே உண்டாவர். ஆதலால் ப்ரௌடாவிவாகம் நீக்கத்தக்கது. இறை நானூறு, தொல் காப்பியம் இவைகளை ஆராய்ந்தால் பண்டைத்தமிழர்கள்பால்யவிவாகத்தை ஆதரித்தது தெரியவரும். ஐங்குறுநூறு 128-சூத்ரமும் சிலப்பதிகாரம், கண்ணகி வயது, கோவலன் வயது, இவையும் தொல்காப்பியம் 125-சூத்ரமும், இவற்றை ஆதரிக்கின்றன. இறையினார் அகப் பொருள் உறையும் இதற்கு ஆதாரமாகும் 'பதினொரு ஆண்டும் பத்துதிங்களும்' ...... என்பதையும் 'காணமென்னும் ஓர் வகை விவாகச்சடங்கைக் குறிக்கும் சொல்லும் பால்ய விவாகத் தின் உயர்வையே போதிக்கின்றது. மேலும் சர்க்கார் என்பவர் இந்தியாவில்பால்யவிவாகமுறை சுகத்திற்குக்காரணமாகவேயிருப் பதாயும் இந்தியர்களுக்குப்பாதகமொன்றுமில்லை யெனவும் பெ ரும்பாலும் ப்ரௌடா விவாகம் நடைபெற்றுவரும் மேல் நாட் டைக் காட்டிலும் நம் நாட்டில் மிகவும் குறைவான விவாக வழ க்குகளே ஏற்படுகின்றனவென்றும் மேல்நாட்டில் நடந்துவரும் விவாகரத்து முதலான பல கேவலமான வழக்குகள் ப்ரௌடா விவாகத்தால் ஏற்படுவதாயும் உலக இச்சைகளில் உழலும் மேல் நாடுகளைவிட நம் நாடு பாரமார்த்திகத் துறையில் உயர்ந்திருப்ப தற்குக் காரணம் பாரமார்த்திகக் கொள்கைகளை ஆதாரமாகக்கொ ண்ட நம் மதக்கடமைகள் எனப்படும் ஸம்ஸ்காரங்களே என்றும் எனவே இத்தகைய மதஸம்ஸ்காரம் போற்றத் தக்கதெனவும் எல்லா வழியிலும் மசோதாவைக் கண்டிப்பதாகவும்அறிவித்தார். பிறகு ப்ராணதார்த்தி சாஸ்திரிகள் பேசியவுடன் மசோதாவைக்

கண்டிக்கும் தீர்மானம் ஸபையினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வைச்ராய், கவர்னர், இவர்களுக்கு அனுப்ப அக்ராஸனருக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டது. அக்ராஸனரின் முடிவுரைக்குப் பிறகு வந்தனோபசாரத்துடன் கூட்டம் இனிது பூர்த்தியடைந்தது.

ஆர். நடராஜன்.

விவாஹவயது மசோதா கண்டனப் பிரசாரங்கள்.

கும்பகோணம், ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்யசுவாமிகளால் ஷை கண்டனத்திற்காக கௌரவப் பிரசாரகாக நியமித்திருக்கிற வி. உமாமகேச்வரசாஸ்திரிகள் ஏற்கனவே ஆர்யதர்மத்தில் வெளிவந்தவிடங்கள் போக கீழ்க்கண்டபடி பிரசாரங்கள் செய்தார்.

கோமராக்ஷி

பிராமணர்கள் நிறைந்த இவ்வூரில் 9-3-28 இரவு 8-மணிக்கு பிரம்மஸ்ரீ ராமனுதசாஸ்திரிகள், T. V. தீக்ஷிதர், ஸப்ரிஜிஸ்டார், ஸப்அஸிஸ்டன்ட் ஸர்ஜன், குட்டிகுரா நடேசய்யர் முதலான அனேக பிராமணர்கள் ஸமூஹத்தில் ஷை மசோதாவைக் கண்டித்துப் பிரசங்கித்து முடிவில் கவர்னருக்கும், வைச்ராய்க்கும் கண்டனத்தீர்மானமும், மஹாஜரும்அனுப்பதீர்மானிக்கப்பட்டது. பிரசங்கத்திற்கு முன் விதண்டையாடினவரும் முடிவில் சந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்தார்.

சுவரப்பட்டு

11-3-28 காலை 8-மணிக்கு V. M. வேம்புவையரின் முயற்சியால் இங்கே ஸபைகூடிற்று. ஆண் பெண் இருபாலரும் வந்திருந்தனர். சுப்பிரமணியய்யர், சுவாமினுத வாத்தியார் முதலான உள்ளூர்பிரமுகர்கள் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். 9-மணிக்கு உபந்யாஸ முடிவில் மஹஜர்பாரங்களில் ஏகமனதாய்க்கையெழுத்திட்டு கவர்னர்&கவர்னர்ஜனரல் இவர்களுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

புவனகிரி

12-3-28 மாலை 8-மணிக்கு இவ்வூர் மிடில்ஸ்கூல் தலைமை உபாத்தியார் முயற்சியின்பேரில் சாமுண்டேசுவரி அம்மன் கோவிலில் ஓர் பெருங்கூட்டம் கூடிற்று. பிராமணர்களும் இதரர்களும் சுமார் 200-பேர்களுக்குமேல் விஜயம் செய்திருந்தார்கள்.

D. P. W. ஓவர்ஸியர், கோ-ஆப்ரேடிவ் பாங்கி தலைவர், எல்லா உபாத்தியார்களும் மற்றுமுள்ள உத்யோகஸ்தர்களும், பள்ளிக்கூடம் டிப்டி இன்பெக்டர், உள்ளூர் கிருஹஸ்தர்கள்முதலானவர்கள் ஆதரவுடன் வந்திருந்தனர் தலைமை உபாத்தியாயர் ஸ்ரீமான் N. ஸ்ரீனிவாஸய்யர் உபந்யாசகரைச் சபையோர்க்கு அறிமுகம் செய்துவைத்துப் பிரசங்கிக்கும்படி வேண்டினர். அதன்பிறகு 1½-மணிநேரம் ஷை மசோதாவைக் கண்டித்தும் நமது விவாகத்தில் இருக்கும் சாதகத்தையும் விளக்கி மகஜரில் எல்லோரும் கையெழுத்திட்டு அனுப்ப ஏற்பாடுசெய்தது. பிரசங்க முடிவில் N. ஸ்ரீனிவாசய்யர் முடிவுரையாகப் பேசுகையில் நமது ஆசார்யளால் "கிருஹ்யக்ஞ" என்கிற பட்டம் சாஸ்திரியாருக்குக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அது உசிதமென்பதைத் தாங்கள் இபபோது நேரில் அறிவீர்களென்றும், சாஸ்திரிகள் பிரதிப்பிரயோஜனம் கருதாது கௌரவப் பிரசாரம் செய்கிறவர்களென்றும் குறிப்பிட்டார்.

சிதம்பரம்

10-3-28ல் ஸ்ரீமான் மகாமகோபாத்யாய சிவதண்டபாணி சுவாமி தீக்ஷிதர், ராஜா ஸோமசேகர தீக்ஷிதர், ராகவசாஸ்திரிகள், பரமேசுவர சாஸ்திரிகள், வக்கீல் V. சுப்பிரமணியய்யர், M. S. சுப்பிரமணியய்யர் B. A., B. L. இவர்கள் போன்ற பல பிரமுகர்களிடம் ஆலோசனை செய்ததில் ஜில்லாஸபை கூடும்பொழுது விஜயம் செய்வதாக அங்கீகரித்தார். ஏற்கனவே 5-மீட்டிங்குகள்கூடித் தீர்மானம் அனுப்பியாய்விட்டது.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

15—3—18 தேதிகளில் வக்கீல்கள் O. R. ரகுபதிசாஸ்திரிகள், குப்புஸ்வாமி அய்யங்கார், R. ஸ்ரீநிவாஸாசாரி, பென்ஷன் ஸால்ட் இன்ஸ்பெக்டர் ஐ. நாராயணஸ்வாமி அய்யர், பென்ஷன் ஜில்லா ரிஜிஸ்டிரார் பி. கிருஷ்ணஸாமி அய்யர், கானப்பேட்டை பண்டிட் வெங்கடராமசாஸ்திரிகள் முதலானவர்களைக் கண்டும், வைச்ய, வாணுவ, சோழிய செட்டியார்களையும் இதில் ஒத்துழைக்கும்படி சொல்லி இவ்வூரிலே ஏப்ரல் முடிவில் ஜில்லாமகாஸபை கூட்டுவதாகவும், விஷயாலோசனைக்கமிட்டி கூடும்பொழுது தேதி குறிப்பிடுகிறதென்றும் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

விழுப்புரம்.

16-3-28 ல் இங்குள்ள வக்கீல்கள் M. S. வெங்கடராமய்யர், V. B. கிருஷ்ணஸாமி அய்யர், ஜயராமய்யர் B.A, L.T. பண்டாபீஸ் V. ஜானகிராமய்யர், மற்றுமுள்ள பிரமுகர்களுடன், கலந்ததில் எற்கனவே மீட்டிங்கு நடத்தித்தீர்மானங்கள் அனுப்பி விட்டபடியால் இப்பொழுது தனியாக மீட்டிங்குத் தேவையில்லையென்றும், ஜில்லாசபை கூடும்படி ஆசார்யாள் சம்மதமிருந்தால் இங்கேயே நடத்தலாமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

வளவனூர்

17-3-28 மாலை 7-மணிக்கு இவ்வூர்பெருமாள்கோவிலில்ஏகாதசி உத்ஸவமானவுடன் இவ்வூர் மஹாஜனங்கள் இங்கே ஸபை கூடினர்கள். பிர்ம்மஸ்ரீ பண்டித கச்சி சாஸ்திரிகள், சுப்புவாத்தியார், ராஜாவாத்தியார், ஸ்ரீமான்கள் V. T. ராமசுவாமி அய்யர், V. T. கிருஷ்ணசாமி அய்யர், D. குப்புசாமி அய்யர், J. K. R. சுப்பிரமணியஅய்யர், வெங்கட்டராமய்யர், முதலான பிரமுகர்களும், ஸ்திரீமகாஜனங்களும், குழுமியிருந்தனர். ஸ்ரீ கச்சி சாஸ்திரிகள் நமது ஆசாரியாளுக்கு நம்மிடம் இருக்கும் கருணை அபாரமென்றும், எவ்வளவு தூரத்திலிருந்தாலும் நம்மைமறவாமல்அனுக்கிரஹிக்கிறார்கள் என்றும், இங்கு வந்திருக்கும் சாஸ்திரிகளால் சொல்லப்படுவதெல்லாம் ஸ்ரீஆசார்யாள்திருவாக்காகவே பாவிக்க வேண்டுமென்றும் “ஸுஹ்ருபாஸ்ய:” ஸ ̄ய்ரு ̄வாஸ்ய: என்ற வாக்கியத்தில் ஊ காரம ய காரமானதுபோல் ஆசார்யாள்கிருபை தான் நமக்கு ரூபாந்தகரமாக வந்ததாக எண்ணவேண்டுமென்றும் கூறி விவாகமசோதா கொண்டுவந்திருப்பதைக் கண்டித்தார். பிறகு உமாமகேசுவர சாஸ்திரிகள் ஒருமணிநேரம் வேதம், சூத்ரம், முதலியவற்றால் நமது விவாக மேன்மையைப் பிரஸங்கித்து இதைச் சட்டத்தால் கட்டுப்படுத்துவது தகாது என்று உபன்யஸித்தார். ராஜாவாத்தியார் இதை ஆமோதித்துப் பேசினர். பிறகு எல்லோரும் ஏகமனதாய் மகஜரில் கையெழுத்துச் செய்தும்,இம்மாநிரிதாண்டுகோவில்லாததனல்இதுவரைமீட்டிங்குகூட இயலாததையும், கூறிவருத்தமுற்று, ஆசார்ய ஜயகோஷத்துடன் இனிது நடைபெற்றது. இதுவிஷயமாய் V. T. ராமசுவாமி அய்யர் முயற்சியும், R. சுப்பிரமணியய்யர் உழைப்பும் பாராட்டத் தக்கதே.

N. வெங்கட்டராமன்.

(4) अथ वा-स्थानविभागे कृते खण्डे 10, 2, आभ्यां पृथग्गुण्ये गुणिते यथास्थानयुते च जातं तदेव । (135×10)+(135×2)=1350+270=1620

(5) अथ वा द्व्यूनेन गुणकेन 12−2=10, द्वाभ्यां च 2, पृथग्गुण्ये गुणिते युते च जातं तदेव, 135×(12−2)+(135×2=(135×10)+(135×2)=1350+270=1620.

(6) अथ वा—अष्टयुतेन गुणकेन 12+8=20, गुण्ये गुणितेऽष्टगुणितगुण्यहीने च जातं तदेव । 135×(12+8)−(135×8)=(135×20)−(135×8)=2700−1080=1620.

अत्र न्यासे गुणनप्रकाराःषडपि क्रमेण विन्यस्यन्ते—तत्र प्रथमप्रकारे अखण्डगुणनं निर्दिश्यते—यथा—

गुण्यः—135	अथवा गुण्यः 275	अथवाऽऽद्याङ्कतः 135	275
गुणकः 12	उत्सारिततया	12	25
उत्सारित 12	भावितगुणकः 25	12	125
,, 12	गुणनफलपंक्तिः 50	12	175
फलपंक्तिः 12	,, 175	60	50
,, 36	,, 125	36	6875
,, 60	गुणनफलं 6875	12	
फलं=1620		1620	

अभ्यासार्थमुदाहरणान्तराणि—

(1)	(2)	(3)	(4)
गुण्यः—576	21046	98765	456789
गुणकः— 6	7	9	9
गुणनफलं—3456	147322	888885	4111101

(5)	(6)	(7)
6372	84573	20475
436	7036	3043
38232	507438	61425
19116	253719	819000
25488	5920110	61425
2778192	595055628	62305425

एवमेवान्यान्यप्युदाहरणीयानि । खंडगुणनप्रकारास्तूक्तरीत्या सुबोधा एव ॥

इति गुणनम् ॥

176

सङ्कलनविशेषात्मकगुणनानिरूपणानन्तरं व्यवकलनविशेषात्मकं भजनं निरूपयति— भाज्याद्धर इति—

भाज्याद्धरश्शुध्यति यद्गुणस्स्यादन्त्यात्फलं तत्खलु भागहारे ।
समेन केनाप्यपवर्त्य हारभाज्यौ भजेद्वा सति संभवे तु ॥१७॥

गुणकगुण्ययोर्यद्गुणनफलं—तदेव भाज्यं चेत्तदा तौ गुण्यगुणकौ भजने भाजकलब्धी भवतः । भाजकलब्धिघातसमो हि भाज्यः । तयोरन्यतरज्ञानेऽन्यतरज्ञानोपायो भजनं नाम भण्यते । गुणनफले गुण्यगुणकयोरन्यतरे च ज्ञातेऽन्यतरत्किमिति यदा पृच्छयते—तदा गुणनफले यावदावृत्त्या गुणको गुण्यो वा निविष्ट इति पृष्टं भवति । तत्र भजनेन यावल्लभ्यते तावदावृत्त्या गुण्यगुणकयोरन्यतरद्गुणनफले निविष्टमिति तत्रोत्तरं ज्ञायते । तत्र यस्मात्—यः, केनचिद्गुणितो भागशोऽपह्रियते—तौ क्रमेण भाज्यभाजकौ भवतः । यावदावर्तितो भाजको भाज्याच्छोध्यते—तावती लब्धिः । यदि भाज्याद्भाजकमितिर्महती स्यात्—तदा लब्धं भिन्नमेव भवेत् । यदा तु—भाज्याद्भाजकमितौ लघीयस्यामपि भाज्यं भागहरणानन्तरं न निश्शेषं भज्यते—अपि तु साग्रं भवति—तदा लब्धं भिन्नसहिताऽभिन्नरूपात्मकं भवेत् । यदि निरग्रं स्यात्—तदाऽभिन्नमेव भवेत् । तच्च भाज्यस्य भाजकाधिक्ये भाजकसमानस्थानकत्वे च सत्येक-

---

(4) வகுத்தல்.

अन्त्यात् - கடைசியிலிருக்கிற, भाज्यात् - வகுக்கப்படவேண்டிய எண்ணிலிருந்து, हरः - வகுக்கும் எண், यद्गुण(स्सन्) எதனால் பெருக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, शुध्यति - கழிகிறதோ, तत्खलु- அதல்லவா, भागहारे - வகுத்தலில், फलं - ஈவாக, स्यात् - ஆகும். वा - அல்லது, हारभाज्यौ - வகுக்கும் எண்ணையும், வகுக்கப்படவேண்டிய எண்ணையும், समेन - ஸமமாயிருக்கின்ற, केनापि - எதாவது ஒருஎண்ணால், संभवे सति तु - ஸம்பவம் நேர்ந்தால், अपवर्त्य- வகுத்துக்கொண்டு, भजेत् - வகுக்கலாம். ॥१७॥

स्थानकं स्यात् । यद्यसमानस्थानकौ तौ—तत्रापि यदि भाजकस्थानतुल्यस्थानकमन्त्यं भाज्यं भाजकादधिकं, तदा भाजकस्थानाऽपेक्षया भाज्यं यावत्स्थानाधिकं भवति —एकस्थानाधिकतावत्स्थानकं फलं स्यात् । भाजकस्थानतुल्यस्थानकमन्त्यं भाज्य भाजकादल्पं चेत्—तदा एकोनतावत्स्थानकं फलं स्यात् । तदर्थ—भाजकं यावत्स्थानकं—भाज्ये तावत्स्थानपर्यन्तमन्त्यं भाज्यमिति कल्प्यम् । तद्यदि भाजकादूनं—तदा तदाद्यस्थानयुतमन्त्य भाज्यं कल्पनीयम् । यद्यधिकं तदा तावदेवान्त्यम् । तादृशादन्त्याद्भाज्यात्— हरः=हरतीति हरः, हारः, हारकः, भाजकः, छेदकः, छेदः, छित्—इत्याद्यनर्थान्तरम् । सः यद्गुणः=यो गुणो यस्य स यद्गुणः=यद्गुणितः, शुध्यति=विशुद्ध्यति, तत्—भागहारे फलं स्यात् । अखंडगुणनवैपरीत्यादिदं स्फुटमिति द्योतयितुं खल्विति शब्दः । अनेनोपपत्तिरपि सूचिता । प्रकारान्तरमाह—समेनेति—वा=अथवा, हारभाज्यौ समेन केनाप्यङ्केन, अपवर्त्य=निश्शेषं विभज्य तनूकृत्य, भजेत् । हारभाज्ययोः केनापि समेनाङ्केन निश्शेषभजनमपवर्तनमित्युच्यते प्राचीनैः । परंत्वयं विधिस्सति संभवे भाज्यभाजकयोरुभयोः केनचिन्निरग्रभजनसम्भवे आश्रयणीयः । अत्रायं क्रमो नवीनरीत्या । भाज्यं मध्ये, तद्वामभागे रेखान्तरिते भाजकं च लिखेत् । भाज्यस्य दक्षिणे रेखान्तरितभागे लब्धिर्लेख्या । भाज्यराशौ भाजकसमानस्थानकमङ्कजातं भाजकादनल्पं चेत्—तदेवान्त्यभाज्यं कल्पनीयम् । ततोऽल्पं चेत्तदादिभूतैकस्थानसहितं तथात्वेन कल्पनीयम् । तथाभूताद्भाज्यस्यान्त्याङ्कादारभ्य क्रमेण भागहरणं कर्तव्यम् । तत्र भाजको यद्गुणितो भाज्याच्छोध्यते—तत्फलं लब्धिस्थाने लिखेत् । हृतशिष्टपङ्क्तावन्त्यभाज्योपान्तिममादित्वेन विलिख्य ततो यद्गुणितो भाजको विशोध्यते—तत्फलं पूर्वन्यस्तफलस्यादिस्थाने स्थाप्यम् । पुनरप्येवमेव कर्म कार्यम् । भाज्योपान्तिमाङ्के हृतशिष्टपङ्क्तावाद्याङ्कतया योजितेऽपि यदि तदङ्कजातं भाजकादल्पं— तदा भाज्याद्भाजकस्यैकगुणितस्यापि शोधनासम्भवेन फलाभावात्तत्स्थाने शून्यं पूर्वन्यस्तफलस्यादिस्थाने स्थाप्यम् । एवमेव भाज्यस्यैकस्थानपर्यन्तं कृते

फलपङ्क्तिस्थं भजनफलं स्यात् । अथ वाऽपवर्तितभाज्यमपवर्तितभाजकेन विभजेत् । फलं पूर्ववदेव । अपवर्तनसम्भवेऽयं विधिः कार्य इत्युक्तम् । तत्सम्भवासम्भवौ कथमवगम्येते—इति चेत्—तदवगमप्रकारमाचार्य एव कुट्टके वक्ष्यति—"परस्परं भाजितयोर्ययो र्यश्शेषस्तयोः स्यादपवर्तनं सः" इति । अन्यत्राप्युक्तम्—"राश्योरन्योन्यहरणे मुहु र्योऽन्तेऽवशिष्यते । तावुभावपिहर्तव्यौ निश्शेषौ तेन राशिना" इति । तदर्थं केचनाङ्कनियमाः श्लोकरूपेण संगृह्यन्तेऽस्माभिः—

अपवर्तनस्य शीघ्रोपस्थितये केचिदङ्कनियमाः स्युः ।
यस्यास्सम आद्याङ्को द्वाभ्यामपवर्तनीया सा ॥
यस्या आद्यस्थानद्वितये संख्या चतुर्भिरपवर्त्या ।
सा सर्वाऽपि चतुर्भि र्ह्यपवर्त्या भवति नियमेन ॥
यस्या आद्यस्थानत्रितये संख्याऽष्टभिस्तु भजनीया ।
सेयं सर्वाप्यष्टभि रपवर्त्या भवति निश्शेषा ॥
यस्याः स्थानचतुष्के संख्या भाज्या भवेत्तु षोडशभिः ।
सा सर्वा षोडशभिश्चाग्रेप्येवं हि विज्ञेयम् ॥
यस्या आद्यस्थाने शून्यं सा पञ्चभिश्च दशभिश्च ।
यस्याः पञ्चकमाद्ये पञ्चभिरपवर्तनीया सा ॥
आद्ये यस्या एकं शून्यं सा दशभिरपवर्त्या ।
शून्यद्वितयं यस्या श्शतेन सा नियतमपवर्त्या ॥
शून्यत्रितयं यस्या स्सा हि सहस्रेण चेत्थमेवाऽग्रे ॥

यदीयाङ्कयोगस्त्रिकृत्या त्रिभिर्वा स सर्वोऽपवर्त्यस्तया वाथ तैर्वा ।
समायास्समेता यदाऽङ्कास्त्रिवर्गैस्त्रिभिर्वाऽपवर्त्याः पुराणै (18) रसै (6) स्सः ॥
इति ॥

एवमन्येऽपि नियमा बुद्धिमतोहनीयाः । अत्रोपपत्तिरखंडगुणनोपपत्तिवैपरीत्येन सुगमा ॥ अखंडगुणने किल गुण्यं गुणकेन संगुण्य संगुण्य फलं योजितम् । तद्वैपरीत्येन भजने लब्ध्यङ्कगुणितो भाजको वियोज्यत इत्यभिप्रायः ॥ ॥१७॥